

Elevtale til dimission fra Slagelse Gymnasium d. 28. juni 2019

v/ Laura Færmann Hansen 2.o & Michala Kürstein Lyngø 3.k

Tillykke allesammen. Nu er vi her. I dag siger vi farvel til Slagelse Gymnasium. Vi afslutter kapitlet i vores livshistorie, der hedder gymnasietiden, og vi begynder på et nyt. Det er nok meget forskelligt, hvordan vi hver især har det med det, for vejen hertil har ikke været ens for os. Hver huer repræsenterer en individuel historie.

Den blå huer. Den korte STX-uddannelse, hvis man kan kalde den det. HF står for højere forberedelse, men det har også fået betydningen "hurtig færdig". Efter mine 2 år her på HF, synes jeg ikke udtrykket "hurtig færdig" passer til denne uddannelse. At tage hvilken som helst uddannelse er aldrig bare noget man gør! Man skal ville det, og derfor er et udtryk som "hurtig færdig" ikke passende til nogen uddannelse. Det kan godt virke lidt som om, at HF er undervurderet. Ja, lektierne er færre, og årskarakterer er kun en indikator for, om du skal til at tage dig sammen, men det betyder ikke, at man kan komme igennem HF uden hårdt arbejde. Det der kan overses, er, at dem der vælger en HF måske har andre grunde til at vælge HF fremfor en STX. Af personlige årsager passede en HF bedst til mig og mine kvaliteter. Jeg var meget i tvivl, men da jeg så kom hertil kunne jeg mærke, at jeg havde taget et rigtigt valg. Mit faglige niveau og ikke mindst min selvtillid har fået et enormt boost.

Om din studentehuer er rød eller blå, er ikke afgørende for, hvad du nu har af muligheder. Det er heller ikke afgørende ift. det forløb, vi har haft her på gymnasiet. Der er masser af ting, både HF'ere og STX'ere har været fælles om. Vi har alle sammen lært en masse. Når vi går ud i dag, er vi ikke de samme som vi var, da vi trådte ind på skolen for første gang for 2 og 3 år siden. Vi har udviklet os, både fagligt, socialt og personligt. Vi har lavet mange afleveringer, vi har fået gode venner og vi har festet. Vi har fået lov til at være nysgerrige, kreative og ambitiøse. Vi er blevet klogere på os selv og verden omkring os.

Her på skolen er vi blevet mødt med en forventning om, at vi tager ansvar og gør vores bedste. Samtidig er vi blevet mødt af lærere, der har troet på det gode i os, og det har fået os til at tro på os selv. Det, at der er nogen der tror på os, er ud fra et menneskeligt perspektiv en sand gave. Det er vigtigt, for vi er trods alt Generation Præstation. Mange føler, at forventningerne til os er umenneskeligt høje, og at vi kun er gode nok, når vi lever op til kravet om det perfekte. Det med at se det gode i sig selv, kan for nogle være rigtig svært. På en eller anden måde er det blevet en social norm, at vi ikke praler af hvad vi er i stand til, men samtidig er der stor fokus på, at vi skal præstere godt, at snittet skal være højt. Det er ikke noget, vi er blevet fortalt eksplicit, men det er noget der er groet i bevidstheden på mange unge. Men det skal have lov til at blive en løgn. Vi unge har så mange idéer, talenter og kvaliteter, som kan gavne vores samfund, uafhængigt af vores karaktergennemsnit. For her på Slagelse Gymnasium er vores motto "Sammen åbner vi verden" og det kan kun lade sig gøre, hvis vi viser hvem vi er og hvad vi er i stand til, ikke i form af vores karakterer, men i form af vores personlighed. Om vi så er gode til det kreative eller boglige er ikke afgørende for hvad vi kan blive til.

På Slagelse Gymnasium har vi lært, at vi gerne må fejle. Hvis vi så falder er det vigtige, at vi rejser os op. Om vi så er hurtige til at rejse os op, eller skal have hjælp, så er fokus, at man igen kommer på benene og ikke mister modet. Vi har lært, at vi alle har noget værdifuldt at bidrage med. Verden ville ikke være det samme uden hver enkelt af os. Sammen med vores faglige indsigt og redskaber, er troen på os selv og hinanden måske noget af det vigtigste, vi kan tage med herfra.

For vi skal nu ud og begå os i en verden, hvor forandringerne sker hurtigt og udfordringerne er store. I det helt store billede står vi midt i en klimakrise, som er en udfordring, menneskeheden ikke før har set magen til. Samtidig er vi i en situation, hvor der aldrig har været flere flygtninge i verden, end der er lige nu. På et mere personligt plan kan det være svært at finde ud af, hvilken vej vi vil gå i livet. Det kan være svært at gennemskue, hvad der forventes af os. I den forbindelse synes vi, I skal have et citat med på vejen af selveste Peter Plys; "Du er modigere, end du tror, stærkere end du ser ud til og klogere, end du ved." Det er værd at huske på, næste gang, livet gør ondt eller vi står overfor en udfordring. Vi tror på, at vi nu vil gå ud og møde verden med optimisme og åbenhed. Vi tror på, at vi vil turde se det gode i os selv og de mennesker, vi møder på vores vej. Vi tror på, at vi vil være modige, tage chancer og indimellem bevæge os ud, hvor vi ikke kan bunde. For vi skal tage ansvar for os selv, hinanden og det samfund, vi skal ud og overtage. Vi skal ud og gøre en forskel. Vi skal være den forandring, vi selv ønsker at se. Og vi skal gøre det hele sammen med viljestyrke, tillid og mod. Tusind tak skal I have.